

Denne kolonne er forbeholdt sensor.

?

Oppg 1.

Er Platons bruk av dialoger en naturlig konsekvens av hans filosofi?

Jeg vil i denne oppgaven belyse problemstillingen ved å se på hvordan Platon mener vi kan oppnå kunnskap. Videre vil jeg se på hans syn på retorikken. Jeg vil også se på Platons syn på samtidens poesi og drama, og si litt om hva som skiller hans dialoger fra dramaet og litteraturen.

Howdan kan vi oppnå kunnskap?

Når en foreleser forteller meg at Platon har et dualistisk ~~en~~ verdenssyn, får jeg kjennskap til platon idelære. Men jeg vil ikke i følge Platons kriterier ha kunnskap om idelæren. Jeg må selv bruke den kjennskap jeg har fått og jeg må selv gjøre den om til kunnskap. Jeg må selv ta stilling til den informasjonen jeg har fått.

Dialogene egner seg til å formidle kunnskap på denne måten. Platon sperr oss, igjennom Sokrates, hva er rettferdighet, hva er godhet. Vi må selv ta stilling til dette for å oppnå en forståelse av rettferdighet; hva dens kjennetegn er, for å få kunnskap om

Denne kolonne er
forbeholdt sensor.

rettferdigheten.

Dis
ett
ans.
Platon

Retorikken, sier Platon, kan overtale deg til å tro noe som ikke er sant. Den kan føre deg bak lyset. Dette illustrerer Platon i juniens problem. Selv om en mann forteller oss at han er blitt brutalt overfalt og gir oss grafiske beskrivelser om/av overfallet, så kan vi ikke vite at dette er sant. Vi kan ha gode grunner til å tro at det er sant, men med mindre vi selv var vitne til hendelsen kan vi ikke vite det.

Dis
ett
ans.
Platon

Platon beskriver Sokrates som en jordmør som forløser kunnskap hos andre. Det er dette Platon ønsker å oppnå ved å bruke dialogens form. For selv om Platon kritiserer sin samtid's poesi og drama, velger han likevel å bruke en sjanger som er veldig lik det literære dramaet. Platon ønsker ikke å fortelle hva leserene skal mene, ved hjelp av retorikkens overtalelse. Han ønsker å forløse kunnskapen hos den enkelte.

Utdere er det ikke begrepet rettferdighet, godhet mm. Platon ønsker å formidle. Han ønsker å formidle hva rettferdighet er i seg selv, hva godhet

Denne kolonne er
forbeholdt sensor.

er i seg selv et dialog formen gjør det mulig for Platon å stille en rekke spørsmål. Er det slik at en rettferdig mann kan oppføre urettferdig mot sin fiende og samtidig være en rettferdig mann? Disse spørsmålene, som ofte slit av Sokrates, er dialogens forlesende virke middel. De gir rom for leseren til å ta stilling til informasjonen som blir gitt.

Konklusjon:

Det at Platon ønsker å forlese kunnskap, og ikke lik retorikken formane kunnskap, fører til at dialogens som formidlingsform blir en naturlig konsikvens av hans filosofi.

Act or Involvement.

i o d s Kunde men
gør något mer av meta-
fysikkens roll.

Denne kolonne er forbeholdt sensor.

Oppg. 3.

Hva er hovedskilnadene mellom Platons og Aristoteles sin metafysikk?

Jeg vil i denne se på Platons idelere for så å sammenligne med Aristoteles metafysikk. Jeg vil på grunn av tiden bruke mennesket som eksempel. (Når har mennesket været)

De evige og uforanderlige ideene. Hos Platon er det ideene som har været. Dette forer de er uforanderlige. Det vi sanser, sier Platon, er i evig forandring, og har derfor ikke været.

Jeg er usikker på hvor streng Platons dualisme egentlig er. Dette fordi Platon selv omtaler ideene som usynlige. Det vanlige er å dele Platons univers inn i ideverdenen og den materielle verdenen, slik vi sanser den. Men hvis ideene er usynlige, er de da av en annen verden?

Uti fra Platons omtale av de usynlige, evige og ~~u~~ uforanderlige ideene, tolker jeg ikke Platons idelere som strengt dualistisk. Ideverdenen er ikke nødvendigvis en egen separat verden, men et nivå i verden/universet som gjør at vi kan gjenkjenne og erfare den materielle ~~ver~~ virkeligheten vi sanser.

Arsaken til at dette er mulig er fordi at en del av sjelen er forbundet med ideverdenen. Den delen av sjelen som er

peke
der for
at sjel
dualisme

Denne kolonne er
forbeholdt sensor.

udødelig er også en del av ideene.

Ser vi på hulelignelsen så går en ikke inn i en annen verden når en trer ut av hulen, hulen er en del av verden uten for, og det er lyse fra hulen åpningen som gjør oss i stand til å erkjenne at det finnes noe bedre enn det mørke vi befinner oss i.

Hos Aristoteles er det først når mennesket realiserer sin form at mennesket har været, menneskets form er å være tenkende interaktiv og sosialt.

Til eksempel vil et menneske isdort på en øde øy, ikke fått anledning til å utvikle de egenskapene som kjennetegner et menneske. Det vil være ute av stand til å realisere sin form, og derfor mangle været.

Hos Platon har mennesket været fordi vår sjel er endel av ideene, og derfor evig og uforanderlig, men hos Aristoteles er det nettopp denne forandringen, som gjør at vi får været. Det at vi utvikler oss til tenkende og sosiale menneske fører til at vi realiserer vår form, og når vi realiserer vår form har vi været.

Brø, men riktig kant.

Denne kolonne er
forbeholdt sensor.

Oppg 4

Hva ligger i Augustins gudsbegrep, og hvilke deler av dette begrepet er hentet fra Platon?

Jeg skal i denne oppgaven redigjøre for Augustins gudsbegrep, for så å peke på de platoniske trekkene.

Hva / hvem er Gud?

I Augustins tid var det vanlig å hevde at det onde var noe materielt. Augustin fremmer tanken om at det onde er fravær av det gode, nærmere bestemt fravær av gud.

Onndt er fravær av godhet, lik mørket er fravær av lys, lik dårskap er fravær av klokskap.

Hos Augustin skapes Gud universet ut av intet, og han gjerdet utenfor tid og rom, Gud skapes i det levigvarende niet. Gud hos Augustin er allestedsnærverende. Hos Augustin er det Guds godhet å nåde som gjør sjelen ulødelig.

Hos Platon finner vi også en skapende gud, men denne guden skapes av noe. Den kristne guden skapes av intet.

På Platons tid var det ingen selvfølge at guder var gode. De fleste greske gudene var heller hevnjærlige og ondskapsfulle.

Denne kolonne er
forbeholdt sensor.

Nå hadde de på Augustins tid større fokus på arvesynden og guds nåde slik vi finner i det gamle testamente, enn det de hadde på freke og guds nåde slik vi finner i det nye testamente. Så det at Gud er ren godhet kan sies å stamme fra Platon. Også tanken om at det onde er fravær av det gode stammer fra Platon. I Augustin sin tid var det et negativt syn på mennesket. Menneske var ondt på grunn av arvesynden. Men Augustin sier at det er et liv uten gud som leder til ondskap. Fordi det er et liv uten godhet og lys. Ondskap er ikke noe i seg selv det er fravære av noe annet. Slik et liv i usikkerhet er et liv uten visdom. Det er på mange måter Gud som leder oss ut av hulen. Hos Platon er det i kraft av oss selv vi må finne veien ut av hulen. Videre er sjelen uledelig fordi den er endel av ideene, ikke som hos Augustin, på grunn av guds nåde og godhet. Hos Platon spiller ikke de valgene vi tar igjennom livet inn på sjelens uledelighet, hos Augustin blir vi dømt til uisigfortapelse hvis vi velger bort Gud. Det vil med andre ord si at sjelens uledelighet er avhengig av oss selv, ikke av ideene, godhet eller Gud.

Denne kolonne er forbeholdt sensor.

Hos Platon er ideene evig og uforanderlige. Hos Augustin er Gud og hans rike evig og uforanderlig. Det at Gud er allestedsnærværende kan tolkes at Gud skapte uten for tid og rom, han eksisterer uten for tid og rom, derfor kan han se både fortid, nåtid og fremtid. Men det at noe/noen er allestedsnærværende kan også bety at noe/noen eksisterer i alt. Slik jeg forstår Augustin eksisterer Gud i alt. Men gjør Platons ideer det?

Hvis en bedømmer Platon i detone ut fra en streng dualisme eksisterer ikke ideene i alt, vår ^{materielle} verden består kun av skygge bilder. Ut fra den strenge dualismen er ideene av en annen ferdkommen verden, sammenlignbart med den kristne forestillingen om Paradis. Men ser vi på det fra et mer moderat dualistisk ståsted gir det mening å si at ideene er allestedsnærværende. Det er de usynlige ideene som skinner igjennom og gjør slik at vi kan sanse den materielle verden som omgir oss.

Denne funksjonen får også Gud hos Augustin. Hos Augustin er det Gud som opplyser oss, og gir oss visen om det gode.

Hos Platon er det ideene som er kilden til visen og det er igjennom

Kurskode/Fag: Fil 103

Kandidatnr. : 8908

Dato : 18.12.07

Ark nr. : 9 av 9

Denne kolonne er
forbeholdt sensor.

vår fornuft i vår sjel at vi får tilgang
til denne siden.

Br. Kunde
kunne ha
vært like
mer systembrukt.